

Z TAJNÉ KUCHYNĚ KGB:

Oddělte západní Evropu od USA a rozbijte NATO!

JOSEF NOVÁK, SALZBURG

V rámci výměny vedoucích úředníků a diplomatů zastupitelského sboru, jmenoval Gorbačov také do Německé spolkové republiky nového velvyslance. Je Jim Jurij Alexandrovič Kvišinski.

"MUŽ MNOHA JMEN" ... říkají mu znalci jeho branže. Kvišinski ... alias Belecki ... vulgo Vysocki ... Victor Boldyrev ... nebo jenom V. N. ... Často se podepisuje pouze třemi křížky: - - -

Narozen v r. 1936, ženatý, otec dvou dětí. Svoji diplomatickou éru započal poté, co vystudoval práva a promoval na diplomatické škole v Moskvě. Nejprve se stal členem III. evropského oddělení moskevského ministerstva zahra-

ničí. V této funkci se zabýval výhradně německými záležitostmi. Koncem padesátých let odchází jako tajemník ruského vyslanectví do Východního Berlína. Zde se obeznámil s Německem 'zblízka' a zdokonalil svoji znalost němčiny do perfektnosti. Po svém návratu do Ministerstva zahraničí byl klíčovou figurou v projednávání statusu čtyř velmocí o Berlíně, zatímco tehdejší oficiální zástupce Moskvy Pjotr Abrasimov opa-

tlil smlouvu pouze svým podpisem. Na tuto posíci se Kvišinski nevypracoval pouze svými znalostmi o Německu a jako důvěrník tehdejšího ministra zahraničí Gromyky. Zabýval se totiž **problematikou Západního Berlína** a již ve své disertační práci a tomuto tématu zůstával stále "na stopě". Dne 1. června 1968 habilitoval na Akademii státních práv v Německé spolkové republice a svoji práci nadepsal: "západní Berlín a

jeho význam v systému současných mezinárodních vztahů". I později, během jednání se západními velmocemi o problému Berlína, udržoval úzký styk k expertu pro národní práva, lipskému profesorovi Rudolfu Arzingerovi, který je autorem práce o "sebeurčení" národů - (samozřejmě s hlediska DDR). V této době uveřejňoval Kvišinski své práce s oblibou pod pseudonymem. Používal kódu V. N. nebo jméno Belecki. V r. 1971 vydalo moskevské nakladatelství "mysl" monografii s tématem Kvišinského habilitace. Jako autor byl tehdy uveden sovětský historik V. N. Vysocky, který pracoval dlouhá léta v Berlíně a má proto důkladné znalosti o Německu a Berlíně. Skutečné jméno autora: **Kvišinski**.

V roce 1974 vyšla v moskevském nakladatelství "PROGRESS" brožura, která je stručným vydáním zhorauvedené knihy. Brožura byla vydána v němčině a autor je označen pouze: V. N.

Pod pseudonymem Belecki publikoval Kvišinski ve Východním Berlíně v r. 1977 na pokračování články s mottem: "Politika Sovětského svazu v německých záležitostech 1945-1976." V jednom z nich se nachází zajímavý odstavec: "Nová politika Bonnu koncem šedesátých a začátkem sedmdesátých let, znamenající zhroutení zahraničního kurzu CDU - CSU ..."

Kvišinski hovoří bezvadnou němčinou a je si vědom své silné pozice v souvislosti se znalostmi německého problému. Je přesvědčen, že na

Vyslanec SSSR J. A. Kvišinski (vlevo) u spolkového prezidenta NSR Richarda von Weizsäckera (vpravo).

světě jsou pouze dvě mocnosti, které určují osud světa a dodává, že tak to musí také zůstat: USA a SSSR.

Ještě jako pověřenec v Bonnu, vyhlásil na jednom zasedání Akademie Theodora Heussa v Gummersbachu jednoznačně: ROVNOST A PARTITA musí být základními pojmy, které budou určovat poměr mezi oběma velmocemi. Zde nelze měřit dvojím. Pokračování na straně 6

naše hlasy

"OUR VOICES"- Independent Newspaper for Czechs, Moravians, Silezians and Slovaks.
"NAŠE HLASY"- Nezávislý časopis pro Čechy, Moravany, Slezany a Slováky.

No. 8 (1106) Volume-Ročník 33 * 25. dubna-April 25, 1987
Toronto, Ontario, Canada

Pozvání na oslavy

Gen. Milana Rastislava Štefánika,

kteří budou v neděli 3. května 1987
v hale slovenského Luteránského kostela sv. Pavla
1424 Davenport Road, Toronto (západně od Duferin Street).
Ve 12:00 hod. společný oběd, v 1:00 hod. zahájení programu.
Hlavním řečníkem bude Prof. MILAN ZELENÝ z New Yorku.
Oběd: dospělí 10.00 \$, studenti 5.00 \$ * Krajská veřejnost je srdečně vítána.

Křesťanství a veřejné sdělovací prostředky

D. JAMES KENNEDY, Ph.D.

Z kazatelny presbyteriánského kostela ve Fort Lauderdale na Floridě káže Dr. Kennedy slovo Boží prostřednictvím televize a rozhlasu do 3 300 obcí v padesáti státech této země a jednadvaceti cizích. Z malého shromáždění sedmnácti se za jeho působení zvýšil počet přítomných pod kazatelnou na 6 500, za vrcholné účasti na 10 000. Dr. Kennedy založil a je prezidentem organizace "evangelism Explosion International", v níž se školí evangelisti laikové v padesáti zemích světa. Kromě toho a dalších založil školu, Westminsterskou akademii, a rozhlasovou stanici WAFG. Ti z vás, kteří jste tak dosud neučinili, vyslechněte si jeho brilantní kázání; jsou duševním požítkem, a je věru málo duchovních, kteří se domácím i světovým poměrům věnují v takové míře jako on.

TEXT: "Kdekoli jste v časech minulých se ubírali v duchu světa, podle vladaře moci, duch, který působí v dětech, je neposlušnost." (Efez. 2:2)

Zhroutení! Honba za zločinci! Explosel Neskrývaný sex ... rouhání ... pornografie ... cizoložství ... a všechny ony možné způsoby takových témat nás večer co večer zasypávají palbou z obrazovek našich televizorů. Po pravdě řečeno mnoho nechýbí k tomu, aby se jeden chopil zbraně a vpálil kulku rovnou do středu obrazovky. Někdoby řekl, pravda, že by v tom případě šlo o nějakého toho pravičáckého reakcionáře, který odmítá jít s duchem času, bezpochyby afektovaného puritána. Omyl, právě to se stalo a nebyl to nikdo. Pokračování na straně 6

Čeho se v Moskvě bojí

Někdy počátkem tohoto roku napsal příslušník Sovětského svazu, Ivan Pomnyashin (jméno vymyšleno) rozsáhlý článek s nadpisem "Socialismus ve slibech a skutečnost aneb Tragedie klamaných generací. Vděčíme Samizdatu za to, že můžeme něco z toho otkusnout na našich stránkách. Nižeuvedené je část jeho úvodu.

V každou hodinu - za dne, za noci, pozdního večera a za rozbřesku - tisíce lidí na všech železničních stanicích, ve všech přístavech a na všech letištech, spojujících Sovětský svaz s vnějším světem, kontrolují obsah kufrů, příručních zavazadel a všeho možného, a to ani ne tak proto, aby shledali něco cenného, jako spíše "zakázané" texty, diapozitivy, filmy a jiné materiály, jež by mohly obsahovat informace jakéhokoli druhu.

V každou hodinu - za dne a za noci - desítky tisíců vojáků, námořníků a pilotů stojí v pohotovosti, mají hranice pod kontrolou a pozorně sledují

obrazovky radarů, aby je nic a nikdo nepřekročil, a to spíš odtud tam než odtamtud sem.

Dříve než je kterémukoli občanu či občance SSSR povoleno odejít do zahraničí, tucty jiných lidí pečlivě studují jejich biografii, včetně všech jejich příbuzných. Zvláštní správy byly zřízeny u všech ministerstev a jiná oddělení za jediným účelem: kontrolovat ty, kteří byli pověřeni posláním v cizí zemi. Úkol byl tak rozsáhlý, že bylo třeba zřídit při ÚV KSSS rozsáhlý aparát, měl-li být splněn.

V každou hodinu desítky tisíc lidí po celé zemi, od

Moskvy a Leningradu až k té nejvzdálenější provinční vesnici někde hluboko ve vnitrozemí, ve sněžích Jakutska, v pískách Kazachstánu nebo v sibiřské tajze, pozorně prohlížejí rukopisy knih, články, novinové sloupkové korektury, filmy, televizní a rozhlasová pásma a hry. Jedno jediné slovo se neobjeví v tisku anebo na plátně kin, anebo se neozve v etéru, bez této nepřetržité kontroly. V každou hodinu se rozhlasová zařízení, roztroušená po území o rozlohu 22 miliónů čtverečních kilometrů, nevěnují vysílání. Ale naopak rušení přenosů. Pokračování na straně 3

N. O. 88 DOKUMENT Č. 4:

Charter 77 and its New Role We Protest . . .

Several Czechoslovak exile groups have recently petitioned the Secretariat of the Conference on Security and Cooperation in Europe to induce the governments of ČSSR and USSR to grant legal status and governmental protection to Charter 77 in its role as the official monitor and consultative body to the Government of Czechoslovakia . . .

Such action amounts to treason and betrayal of historical nations of Czechoslovakia.

These nations, through their free and independent spokesmen at home and in exile, PROTEST THE ACTION, which is aimed at misinforming, misleading and misusing the public.

Charter 77 spokesmen are deposed, life-long Communist party officials, functionaries, apparatchiks and propagandists who are only waiting for an opportunity to regain their lost political power. They are now ready to join the official governmental drive towards "glasnost", "democratization", and "socialist pluralism". Charter 77 leaders "in exile" are preparing for an early return under the protection of Gorbachev's and Husak's glasnost currently under way.

Charter 77 now virtually controls the outflow of all non-governmental information to the West. Causes and pleas of reformist communism or socialism, anti-americanism, left-

ism and human-rights activism are being documented and disseminated abroad, while democratic, religious, conservative, liberal, anti-communist and anti-socialist opposition is being discouraged, ignored, disregarded and misinterpreted to the western media.

Many pro-western, democratically-orientated and religiously uncompromising prisoners remain unknown in the West because of the Charter 77 desinformation, selective censorship and message control.

Foreign journalists are now invited to "clear" even the trickle of any "alternative information" with the Charter 77 "gate keepers" themselves!

Ex-dissidents around Dr. Sakharov, Jaruzelski's Consultative Council and Czech Charter 77 are prime examples of emerging institutions which are to provide the make-believe opposition allowing the process of "democratization from above" to take place.

East European nations are struggling for real "democracy from below". We do not ask for help. We only ask our friends in the West not to support political "quintlings" who represent the small but apparently still vocal communist faction which finds itself temporarily out of power.

National Revival 88

N. O. 88 DOKUMENT Č. 4:

Charta 77 a její nová role Protestujeme . . .

Některé československé exilové skupiny nedávno požádaly Sekretariát konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, aby přiměly vlády ČSSR a SSSR udělit právní status a ochranu Chartě 77 v její roli oficiálního pozorovatele a poradního orgánu vlády Československa.

Takový čin je zradou a podvodem na historických národech Československa.

Tyto národy, prostřednictvím svých svobodných a nezávislých mluvčích doma i v exilu, protestují proti této akci, která zkrlesle informuje, zavádí na zcestí a zneužívá veřejnost.

Mluví Charta 77 jsou sesazení celoživotní komunističtí předáci, funkcionáři, aparatchici a propagandisté, kteří pouze čekají na příležitost jak znovu nabýt své ztracené politické moci. Nyní již veřejně nabízejí účast a pomoc při oficiálním vládním tažení za "glasnost", "demokratizaci" a "socialistickým pluralismem". Vůdci Charty 77 "v exilu" se připravují k brzkému návratu pod ochranu Gorbačovovy a Husákovy "glasnosti", které právě probíhají.

Charta 77 dnes kontroluje tok všech mimovládních informací na Západ. Požadavky a potřeby reformního komunismu či socialismu, antiamerikanismu, levičáctví a kampaně

za lidská práva jsou předávány a šířeny do světa, zatímco demokratická, náboženská, konzervativní, liberální, protikomunistická a protisocialistická opozice je umlčována, ignorována, znevažována a západním sdělovacím prostředkům zkreslována.

Mnozí západně a demokraticky orientovaní jakož i nábožensky citliví vězňové zůstávají na Západě neznámí právě pro desinformační činnost Charty 77.

Cizí novináři jsou dnes nabádáni, aby si ověřovali i sebemenší "alternativní informace" pocházející z Československa u mluvčích Charty 77 samých, jako jediné autority.

Bývalí disidenti okolo Dr. Sacharova, Jaruzelského "Poradní sbor" a česká Charta 77 jsou vzorkovými příklady přizvaných "institucí", které hrají roli loyální opozice a umožňují proces "demokratizace shora".

Východoevropské národy však usilují o skutečnou demokracii, "demokracii zdola".

My se k Vám dnes neobracíme o pomoc.

My pouze žádáme své přátele na Západě, aby nepodporovali exilové politické quintingy, kteří reprezentují sice malou, ale stále aktivní a hluchě podpůrnou složku komunistům, kteří se dočasně nacházejí odstranění od moci.

Národní obrození 88

Oznamujeme všem

muklům, přátelům a příznivcům
doma i v exilu,
že na své jmeniny v pátek 24. dubna 1987
opustil muklovské řady ve věku 75 let

JIŘÍ HOREL

bývalý major čs. armády,

bývalý politický vězeň nacistického režimu, dlouholetý politický vězeň režimu komunistického, který ho odsoudil na 18 let těžkého žaláře. - Žil v Torontu jako exulant od 13. prosince 1968. Jeho manželka, také bývalý politický vězeň jej předešla na druhý svět o 5 let. Jiří Horel byl čestným předsedou Sdružení bývalých čl. politických vězňů v exilu (Kanada).

ČEST JEHO PAMÁTKY!

JAK SI SOUDRUH GORBAČOV PŘEDSTAVUJE
STAŽENÍ SOVĚTSKÝCH JEDNOTEK Z AFGANISTÁNU
vystihl dobře rakouský karikaturista (obrázek shora).

O věrohodnosti stažení sovětských jednotek z Afghánistánu převládá všeobecná skepse. Také prezident Mezinárodní demokratické unie IDU

a nynější ministr zahraničí Rakouska Dr. Alois Mock prohlásil před nedávnem na zasedání IDU v Sydney (Austrálii), že vícekrát ohlášený,

ať už částečný nebo na pozdější dobu slibovaný úplný odchod sovětských jednotek z Afghánistánu, je propagandistický manévr, kterým je pravděpodobně kryta výměna dlouhými a vyčerpávajícími boji opotřebovaných ruských jednotek za čerstvé síly. Jak hlásí štáb afgánských vlasteneckých povstalců vyměňují Sověti také velké množství tanků a jiné motorizované výzbroje za novější typy.

Tak tedy vypadá stažení jednotek Rudé armády a tak nějak podobně bude vypadat akce stažení sovětských SS-20 z Evropy - dnes nabízené gorbačovské akce pro mír. -Jnzpravodaj Křesťanské Unie

UPOZORNĚNÍ!

Na oslavách M. R. Štefánika v Torontě promluví významný publicista z U.S.A. prof. MILAN ZELENÝ.

NEROVNÝ BOJ

JOSEF NOVÁK, SALZBURG

Businessmani z Wallstreetu se vytrvale starají o to, aby si politika USA dokonale protřečila. Co chtějí nebo sledují vlády USA je nezajímá. Mají svoje plány a cíle. Sabotují rozhodování každého prezidenta, který se jejich vlivu a pokynům strání. Mají jen jeden cíl: na všem, co se dá prodat a to kamkoliv, dobře vydělat.

EMBARGO zahraničního obchodu bravurně a trvale obchází, i když se jedná o technické novinky nebo vynálezy amerických techniků a vědců. Vydržují si celé kanceláře odborníků, kteří nemají nic jiného za úkol, než organizovat transakce strategického materiálu a techniky, pomocí rafinované provádky meziobchodu, navazovat kontakty na mezinárodní agentury mafie, aby všemi, i těmi nejšpinavějšími "kanály" - uskutečnili obchody s vysokým "rébagem".

Po desetiletí píší odvážní žurnalisté o podivných vztazích mezi USA a Sovětským svazem. Jedním takovým autorem je například Anthony Suttén, který v několika knihách a spisech soustředil bohatý dokumentační materiál o tom, jak kvete zákulisní obchod mezi západními demokratickými státy pod vedením mezinárodních koncernů a bank USA a Sovětským svazem. Tato "spolupráce" trvá již od r. 1917, od samého počátku tzv. říjnové revoluce.

Profesor Suttén například uvádí, jak a kde v letech nejvyšší hospodářské konjunktury Západu, vybudovaly západní loděnice 67 procent tonáže sovětské obchodní flotily, vybavili 80 procent sovětského loďstva, válečného v to počítaje, moderními lodními stroji a těch zbývajících 20 procent, vyrobených v SSSR, mohlo být zhotoveno pouze za aktivní spolupráce západních firem, které vyslaly do SSSR potřebný technický personál k montáži a zaškolení. Sověty používaná computerová technologie pochází výhradně od "multis" IBM, RCA a britské "International Computers". Jenom Spojené státy americké prodaly samy Sovětskému svazu computery v ceně 90 milionů dolarů. Také ruský válečný průmysl byl z největší části vybudován západními firmami. Hlavně z USA a je těmi trvale zásobován. Žurnalista Walter Keller uvádí v číslech, jak by tento ruský, pro světový mír nebezpečný průmysl dávno odumřel na nedostatek odbornosti a technologie, kdyby tuto nedodával Západ!

Obchody spiklenců

Časopis "American Opinion" upozorňoval své čtenáře již před šesti roky na údaje v tehdy právě vyšlé knize Charlese Levinsona. Kniha odhaluje souhrnně a dokumentárně obchodní transakce mezi Západem a Východem až do r. 1980. Levinson byl dříve generálním tajemníkem mezinárodních odborů kovodělného průmyslu, později v téže funkci v odborech pro chemii a energetiku. Ve své knize vypočítává, které skupiny a společnosti udržují obchody mezi Západem a Východem v chodu. Z nejvlivnějších jsou to: CFR (Council of Foreign Relations) - Trilaterální komise Bilderbergská a Rockefellerovská Chase Manhattan Bank!

Levinson uvádí, jak pod úžasně rychlým vývojem technologie Západu v šedesátých letech odhadly komunistické státy smrtelně nebezpečí pro existenci svého systému. Povstala krize, vznikla podceněná situace z ne navázání včasných kontaktů, přinutila rudé zákulisní vedení k ještě užší spolupráci s mezinárodními koncerny Západu, tak jako to kdysi realizovali Japonci, když byly násilně otevřeny jejich přístavy.

Těžkosti vzniklé v mezinárodním měnovém systému jsou vyrovnávány výměnným obchodem. Gigantický vzestup veřejných a soukromých kreditů přináší multi-bankéřům nepředstavitelné zisky a stoupající moc ve sféře ovládání tzv. národních států. Vlády komunistických států pochopily rychle situaci a těžší z kapitalistických metod. Mezinárodní bankéři, kteří investovali do úvěrových obchodů dodnes cca 180 bilionů dolarů, nemají pocho-pitelně zájem režimů terorů nějakým způsobem odstranit, protože jim to vyhovuje!

Americká politika

Politika USA je řízena jednak svobodně volenou vládou se "silnými" prezidentem a senátem a jednak tzv. soukromými iniciativami - insidery, t.j. za tímto účelem rafinovaně organizovanými seskupeními osob, organizací a spolků. Tak například existuje ROUND TABLE LOBBY. Toto združuje přibližně 160 prezidentů největších multinacionálních koncernů. RTL řídí ve skutečnosti politiku vlády. Jeden z nejaktivnějších kolonizátorů americko-ruského zblížení "VODKA-COLA" je Mr. Irving Shapiro. Je ředitelem IBM, člen Trilaterální komise, dále jedním z vedoucích USA-SSSR Trade Council. Je dále členem Bilderberger-Clubu, jakož i v CFR. Všechny tyto soukromé skupiny mají svá zastoupení ve všech západních státech a mají zde i jinde, také své korespondující odnože. Jen tímto způsobem je možné ovládat a řídit světové hospodářství.

Levinson speciálně uvádí, jakou roli hraje Rockefeller mezi insidery: ".... Trilaterální komise je milé dítě Rockefellerovo a hlavním článkem spiknutí VODKA-COLA. Kontroluje: Všechny Rockefellerovy nadace, Rockefeller-Brother-Fund, CFR, bankovní gremia, společnosti zemního oleje, všechny rusko-americké obchodní společnosti, Fordovu nadaci, Brookings-Institut, MIT, Harvardovu a Stanfordovu universitu, Hudsonův Institut, Rand - Corporation a "Ruský studijní Institut".

Z informační zprávy Mr. Williamma Dumhoffa vysvítá, že Rockefellerova ústředna je řízena: 15ti členy rodinného klanu a nejbližších přátel a její vliv je rozšířen 118ti ředitelskými místy u 97mi různých firem a koncernů.

Pokračování příště

NAVŠTIVTE JIŽNÍ AFRIKU,

**zemi plnou krás a exotiky.
Přesvědčte se na vlastní oči
o vysoké životní úrovni obyvatel.**

**Nevěřte lživým tvrzením sdělovacích prostředků, které chtějí tuto prosperující krásnou zemi
uvrhnout do marxistické bída a utrpení! Jim se nejedná o blaho "člověka", je žene touha zmoc-
nit se bohatství!**

Don't be misled by other peoples' opinion. Go and see South Africa for yourself.

Otiskujeme zdarma.

Poselství Velvyslance Jihoafrické republiky

GLENN R. W. BABBA
KANADANŮM

V několika málo dnech opustím Vaši krásnou zemi se smíšenými pocity smutku a mnoha šťastných vzpomínek na laskavost projevenou mé ženě, mému dítěti a mně samotnému. Dvacet měsíců zde strávených bylo obdobím dramatické změny, která ovlivní mé činy po celý zbytek mého života.

Kamkoli jsme zavítali, Kanadáné mnoha barev a náboženských přesvědčení nás vlídně přijali a byli dvorní a

laskaví.

Na odchodu mi přicházejí na mysl slova Cecila Johna Rhodesa, muže s obdivuhodnou vizí pro Afriku - "Tak mnoho k vykonání a tak málo času." Přiměřenost těchto slov, uvážím-li vzájemný poměr obou našich zemí v přítomnosti, na mne těžko dopadá.

Vždy jsem se snažil rozšířit vědomosti kanadského lidu o skutečnostech situace, již je Jižní Afrika čelit, v něčem, co je v podstatě ideologický zá-

pas západnímu světu známý, ale obecně špatně konstruován, jako by šlo čistě o rasovou otázku.

Zničení hospodářské infrastruktury může vést výhradně jen k destabilizaci celého subkontinentu. Těžko byl našel lepší příklad než Kanadu k ilustraci důležitosti zdravé hospodářské základny země, poskytující svému lidu luxusní výměnostenosti jejich politického systému.

Existuje hodně příležitostí pro Kanadu zastávat vůdčí roli v politických událostech v Jižní Africe, která nezahrnuje

útok na samotnou infrastrukturu, která je podporou naší rychle se rozpínající demokracie. Kanada je hráč, kterého si Jihoafričané nepřejí vidět venku ze hry, právě na počátku nové éry.

Zvu tím všechny Kanadány,

aby se sami obeznámili s touto zemí a všim našim lidem a nás podporovali v našem úsilí po hledání spravedlivého, nestranného politického řešení.

Váš upřímně,

Glenn R. W. Babba

Otevřený dopis

Pan

Major gšt. M. F. Kašpar, CdeG.
předseda ČSOL (Obce legionářské)
39 Tithe Pit Shaw Lane,
Warlingham,
Surrey CR3 9AS (England)

Pane předsedo,

můj dopis z 13. 3. 1987 a doplňující informace k mému dopisu z 26. 2. 1987 měly bohužel jen odezvu v urážkách a útocích na osobu moji a pana dr. S. Hofírka ... (myslíte, že by Vám za to dal TGM medaili?) ...

Nezbývá tedy než otevřená odpověď na Váš dopis z 9. března 1987, kterým se doznáváte ke své podpoře Chartě 77.

V odstavci čtyři považujete Chartu za jedinou ... Ano, Charta 77 jako "socialistická oposice" (dle J. Háčka, býv. komunistického ministra zahraničí) je jedinou, komunistickou vládou trpěnou "ilegální" skupinou. Ostatní jsou komunisty nemilosrdně likvidovány. Tato "oposice", která si nedávno zanedávala i na prezidenta Reagana ve stylu Rudého Práva "ruce pryč od Nicaragui", je dle Vás hlavní opozicí režimu. Nezapomínejte pozorovat ale musí vidět opak. **Charta 77 je vhodným nástrojem komunistického režimu, který straně pomáhá identifikovat skutečné odpůrce komunismu a má funkci bezpečnostního ventilu na odpuštění páry.** Na druhé straně v ní, s pomocí svých lidí, mohou komunisté prosazovat své akce směrem na západ a ovlivňovat jak západní veřejné mínění tak exil, čehož jste právě obětí Vy.

V odstavci čtyři pokračujete "Nemůžeme být obojetní" ... Nebud'te! Hleďte ale své vzory podle svých stanov u důsledných antikomunistů a třeba i afgánských muhardžínů, kteří odmítli námluvy s komunistickou vládou. Tam v Afganistanu neznají "stranu mírného pokroku v mezích zákona".

Ríkáte: "Kdyby došlo k dodržování jen některých hlavních bodů (Helsinské dohody) ..." Toto Vaše "kdyby" je na úrovni "Kdyby komunisté dodržovali zásady dohodnutí Košickým vládním programem" ... "Kdyby fungovala Národní fronta" ...

Jak můžete Vy lidé, kteří prošli obdobím Národní fronty, a byli jste "hanebně oklamáni komunisty" ... uznávat Chartu 77, která (i kdybychom vzali její "face value") není ničím jiným než **obrozenou Národní frontou?**

Tím odpovídám také na Vaše už zcela farizejské odstavce 6 a 7, kterými zavrhuje všechny komunisty ... a zároveň dnes těm v Chartě **dáváte plný kredit ochránců národa.**

Jak by se ČSOL dívala na to, kdyby J. Háček nebo jiný z party Charty, byl zítra v rámci glasnosti zase komunistickým ministrem či prezidentem? Zase byste se cítili "hanebně oklamáni"? - Jenom to?

Vaši podporou Chartě oddalujete jen nevyhnutelný **krach** socialismu a komunismu, který nelze žádnou hrou na lidská práva, lidské tváře a glasnost v jeho asociální podstatě vylepšit či změnit.

K desátému výročí invaze Československa v srpnu 1978 jste na Traľalgarcké náměstí pozvali jako řečníka komunistu L. Pachmana. Stále Vás svádí stejný lid?

Pokud vím stanov ČSOL mluví nesmlouvavě o boji proti komunismu. Vaším uznáním Charty **jste je vědomě pošlapali.** Dokud nevyřešíte své odvolání podpory k prvnímu bodu petice musíte počítat s tím, že jste na pranýři demokratického exilu a národa.

B. Kobliha

V Londýně dne 14. dubna 1987.

Čeho se v Moskvě bojí

Pokračování ze strany 1

sů jiných stanic, vysílajících v řeči ruské, ukrajinské, arménské a jiných řečech, jimiž lidé v SSSR mluví.

Vezme-li jeden v úvahu všechny ten enormní počet lidí, dohlížejících, odposlouchávajících cizí rozhlas, cvičících a organizujících práci citovaných pododdělení v oblastních, provinčních a místních orgánech, v ústředních výborech jednotlivých republik a konečně v KGB, které celému tomu dílu **vedou**, ještě pořád bude mít jen velmi povšechnou představu o rozsahu této věru nekalkulovatelné armády, věnující se výhradně jen informacím, o nichž se úřady domnívají, že by neměly opustit zemi anebo vice versa. A tomu ještě zdaleka není konec, neboť úřady jsou navíc nuceny tuto armádu rozšiřovat, vzhledem k tomu, v jaké míře se nové způsoby přenosu informací, jako videopásky a nová zařízení na pořizování kopií dostávají do provozu.

A to všechno se děje v době, kdy stroje v továrnách zahálají, traktory a kombajny v polích, vozidla v garážích, ba dokonce i dieselovy lokomotivy stojí nečinně, vinou nedostatku schopných dělníků. Aby alespoň zčásti nedostatek redukovaly, musely úřady mobilizovat školní mládež, studenty, lidi z kanceláří a vědce, aby ti sklídili úrodu, zalidnili stavební projekty ("Pane kolego, podejte mi cihlu." Překladatel.) a skládaly pro uskladnění zeleniny. Inženýry zasadili do práce u soustruhu a podnikli další kroky, aby snížili počet nedostávajících se pracovníků -

nedostatek nezvladatelný pro enormní výlohy.

Veškeré informace o nehodách, ztrátách způsobených přírodními pohromami (i jinými - viz Černobyl. Překladatel.), ba dokonce i silniční havárie, jsou tajemstvím. V knihovnách, přístupných veřejnosti, noviny a časopisy, starší desíti let, jsou **tabu**.

Když to tak všechno kolem jeden vidí, nemůže než položit sám sobě otázku: Čeho se, propána, úřady bojí? Prozáření vojenských tajemství, průmyslových či jiných potenciálů, které, odhaleny, by mohly být užity nepřitelem k okamžitému útoku? To těžko. Jakou informaci vojenské povahy by mohl odhalit nějaký ten bobkový list státního statku nebo oblastní noviny - noviny z nějaké vzdálené oblasti jako Vologda anebo Jakutsko?

Možná také, že se bojí proti-revoluční propagandy odněkud z jeviště nebo filmového plátna. To také nijak nehraje, nikdo by dnes vědomě neriskoval mít něco proti úřadům, předem věda, že by byl divák a posluchač odmítnut.

Zevšeobecněním všech hořejších akcí úřadů není těžko dojet k závěru, že tyto akce, zvenčí naoko rozptýlené, leč v podstatě řízeny z jednoho centra, jsou částí systému, v němž vše by mělo běžet jako na drátku, s jedním jediným cílem: skrýt před svým vlastním lidem a pravdu o něm před cizinou.

Pak tomu všemu snadno porozumíme, všechno zapadne na správné místo. Jsou tu však ještě jiné problémy, pravda. Proč téměř po 70ti

letech, jež nás dělí od revoluce, když nové generace vyrůstly, vychované novým režimem, se jim úřady bojí říci pravdu? Proč, když socialismus v zemi nadobro zvítězil - jak nový program KSSS tvrdí, je třeba před lidem skrývat pravdu? Proč nemůžeme pravdu o socialismu, který jsme vybudovali, říci lidem jiných zemí? Jeden by se mohl tisíckrát ptát "proč?" a kroutit hlavou nad nelogičností všech výše uvedených akcí, které odporují všem úředním verzím, kdybychom opomenuli porozumět jednomu: snaží-li se autority co skrývat (a to velmi pečlivě a v tak rozsáhlém měřítku, nešetříce ani lidmi, ani penězi), pak tu musí něco být, co skrývat chtějí. Což značí, že musí jít o problémy - a to zřejmě nikterak malé -, o nichž naši vlastní lidé, ani žádní jiní lidé nesmějí vědět.

V čem vlastně všechny tyto hlavní problémy spočívají?

Jde bezpochyby o takové problémy, o jakých se otevřeně nediskutuje, něčtu-li píše, a zřejmě se nedají jen tak lehce k definování. Avšak, jak se říká, nic není tajné, co se nakonec ukáže být manifestem. Když dokonce i tajemství, která Stalin, se svými bohatými zkušenostmi a příležitostmi, tak pečlivě skrýval, jimi už dávno nejsou (měl-li nadto svou vlastní síť informátorů, kteří "špižovali" ostatní členy politbyra), nelze čekat nic jiného, než že problémy shora nanešené, nemožno zůstat skryty navěky.

A tak ještě jednou, co jsou to za problémy, které se úřady snaží zastřít a jsou za

tím účelem hotovy vynaložit horentní sumy peněz, víc než početnou armádu lidí a mobilizovat všechny ty moderní výměnostenosti?

Výsledky rozborů, provedených nepřímou naznačenou metodou, nám umožní domoci se následujících závěrů o podstatě těchto problémů a důvodech jejich tajemí.

Zatím co se znovu a znovu pokoušejí přesvědčit obyvatelstvo své země, že socialismus byl dobudován, autority uznávají za nutné zatajit fakt, že to není typ socialismu, který před revolucí a v prvních porevolučních letech byl slibován. Musejí zastírat skutečnost, že masy v této "svobodné" společnosti (já takoj strany neznáju, kte tak volno dyše čelovek ... Překladatel.) se těší pouze oněm svobodám, které jim povolí vládnoucí elita: svobodu zvednout jednu ruku na povel a hodit do urny volební hlas (pro jednoho jediného kandidáta); že ve společnosti, v níž všichni jsou si rovni, ve skutečnosti žádné rovnosti není; že namísto slibovaného blahobytu je nám řešit potravinový problém, že abychom se uchránili hladovění až do úplného vyhladovění, musíme pokorně prosit "prohnilý kapitalismus" (kterému tolikrát slibovali za kroutit krkem), plativše za zrní přírodním bohatstvím země; že tato pokroková, avantgardní společnost nestále pokulháva za odumírající kapitalistickou společností ve vědě a technologii a nemůže se rozvíjet bez její pomoci.

Samizdat, Nov. 86-RH

**KŘEŠŤANSKÁ UNIE
a "NAŠE HLASY"
se plně stotožňují s panem
Ing. B. Koblihou. Těch osud-
ných omylů bylo už dost!
Proto na pranýř národa!!!**

JOSEF HERMAN, KALIFORNIE

ZA NÁRODNÍ KULTUROU

F. X. Salda

Bylo nás za mlada mnoho, kteří jsme k Šaldovi přistupovali s přehnaným respektem. Jevil se nám co Olympan. Ze strachu jsme k němu ani zraků nepozdvihli, abychom se ho nedotkli okem neuctivým, pohledu nehodným.

Přesto je jasné, že F. X. Šalda byl člověkem, jako všichni ostatní. Musel přece jíst, aby žil. musel chodit, aby došel k cíli, kterého chtěl dosáhnout, musel gestikulovat, aby proklál falešnou ješitnost, sebemenší podúroveň, musel mluvit na přesvědčení tápavých a musel psát, aby se nezapomnělo na nutně. Na generaci po něm bylo říci, že zbudoval mohutný základ umělecké kritiky, že člověka naučil dívat se, aby viděl, aby promýšlel dílo. Z meziřádků zní imperativ Tvoř, nějak tvoř, třeba v malém, ale zodpovědně a čistě, když víš, kde stojíš.

Než promluvil, ovšemže hodně studoval, znalostmi a vědomostmi se mu málokdo dokázal vyrovnat. Nemívali jsme a dosud nemáme nazbyt mužů tak rozkvetlého intelektu, jimž se podařilo rozmnožit zázrakem i jeho nejmenší drobeček.

Šalda získával šiky stoupenců, prodíral se ale také zástupy odpůrců, ochablých v bodech, jež u zásad považoval za naprosto neměnné. Šaldovy míry se napínaly se strunou, na kterou je připevnil a namířil přímo do černého. Praskla-li, běda protivníkovi. Nechce se ani věřit, zejména u muže tak založeného, že překročil svou zásadovost v "civilním" životě, pokud máme na mysli volbu životního partnera, který by sdílel jeho postoje.

Není tajemstvím, že Šalda byl několikrát poražen, Radost z vítězství kalily Pyrrhovy pocity, neboť Mág nebyl sražen tvář v tvář. V několika případech se Šalda stáhl, odmítl, odmítaje potyčku pod vlastní úroveň, vulgární (na příklad s Nezvaletem). Podobného soupeření nebyl jednoduše schopen. Časový odstup dává Šaldovi za pravdu. Jestliže se tak stalo někdy ještě dokud žil, nemožno říci, že by se netěšil z výhry, nenosil hlavu hrdě vzhůru. Zdá se však, že byl oproštěn vši jizlivosti, ač ironik. Považovali ho za namyšleného kde prokázal sebevědomí, za povýšeného, když přehlédl své zisky. Přilíže dobře věděl, proč Beethoven řekl žákovi: já mohu! Neboť co věděl Šalda bylo přímo ohromující a zůstává takovým i padesát let po jeho smrti. Zastával stanovisko hodnot absolutních, stejně, jako nešťastný skladatel.

Šalda také neunikl pozemskému člověčenství. Požadavky, kladené na nakladatele byly enormní. Prosekával se houštinou technických otázek, záležitostmi finančními, zkrátka vším v souvislosti s vydáním knihy. Připomeňme, že Šaldova spolupráce s knihomoilem Girgalem by zasloužila obšírnějšího přiblížení. Girgal byl přece na špičce své doby, ale neví se o něm. Zbankrotěl jsoi odsouzení jedenkrát provždy stejně, jako kriminální vyvrhelové.

Šalda po jistý čas velmi úzce spolupracoval s Melantrichem, kde nakladatelství knih kormidloval Bedřich Fučík. Jemu se podařilo poodhrnout roušku Šaldova lidství, jen nahlédnout pod zdánlivě nepřístupný krúnýř jímž ho obehnali. Tam žil Šalda člověk. Však bylo už pozdě, nebylo mu popřáno zachytit více v jímavém medailonku na začátku literátova "Sedmera zastavení".

Zkoumajíce půl století po skonu člověka prostého je obtížné. Tím nesnadnější, uvažujeme-li o osobnosti tak složité, jakou byl Šalda již za života, kdy točil, obrněn silou

ducha, literární korouhvičkou českého Par-nassu. Švabinský nám přenechal Šaldovu podobiznu.

Zachytil na ní vedle síly duchovní také analytickou melancholii. My ji odmítali čist ve tváři mušketýra pravdy, když se jal bojovat za práva krásy a umělecké čistoty vydobýval zasloužené místo na slunci, kam rodem patří dnes, jako tenkrát. Ke tváři Švabinský přidal ještě ruku, nic více, přesvědčen a citě, že duch, oko a pravice byly Šaldovými pomocníky, že s ním vedly boj dobrý a prospěšný. To vše k nám z kresby přichází hmotněji, než se dalo dřív. Čteme také vysvětlení občasných výbuchů k blízkým, zaviněných Šaldovou nemocí a něčím, co se podobá "intelektuálnímu stihomanu".

Zajisté vtipná, leč přece jen karikatura Hoffmeisterova se vžila. Šalda, nemilosrdný šermíř s posou pyšného gladiátora ještě okem probodává soupeře na lopatkách. Jakoby v něm nebylo skálopevného fundamentu, vychodiska k triumfům.

Jakoby se malíři vytratil člověk s pravdou na své straně. Šalda za ní rád bojoval a nestrachujeme se říci, jaké potěšení mu poskytovala obrana názoru proti protivníkovi, jehož úroveň předem slibovala rozkoš a vychutnání argumentů k nevyvrácení: bez nich by Šalda nevyrukoval v žádný boj.

V tomto roce patří Šaldovi vzpomínka při obou životních hranicích. Narodil se 22. 12. 1867, zemřel 4. 4. 1937.

František Kmocho

Před 75 léty, 30. 4. 1912 zemřel kapelník známé kolínské kapely, ještě slavnější muzikant, **František Kmocho**, jemuž filmová tvorba za okupace věnovala životopisný film s Otomarem Korbelařem v titulní úloze. František Kmocho byl ve své době velice populární a nejširší ohlas vyvolala jeho muzika právě za okupace Nacisty. Vzpomínám na nějakou oslavu před kostelem sv. Ludmily na Vinohradech, kde přítomný, nakomandovaný dětský sbor pěl "Co ten ptáček, jarabáček nad námi zpí-í-vááá" - nad nimi trčela nabubřelá německá orlice. Snímek byl i ve filmovém journalu k pobavení

českého elementu. Censor si tehdy zařádl rozžhavenou červenou tužkou. Kmocho se hrál za živa a bude se hrát ještě velmi dlouho. Pro ryzí českost.

Jaroslav Durych

7. 4. 1962, před dvaceti pěti roky zemřel katolický spisovatel **Jaroslav Durych** (nar. 2. 12. 1886). Hladina kolem plachého básníka a prozaika byla vícekrát rozvířena již za první republiky. Přesto zůstává těsně u kmenu pokorných ideí, roubovaných na katolický peň v české literatuře. Věcně i krásně na Durycha vzpomíná "jeho" nakladatel, Ladislav Kuncič.

Voskovec a Werich

Jak začali **Voskovec a Werich**? Ovšem, ovšem, "West Pocket Revui" v Umělecké Besedě na Malé Straně. Kdy? Poprvé 19. 4. 1927 a od té doby šla jejich hvězda rapidně vzhůru, pohříchu ne vždycky ruku v ruce s úspěchem finančním.

Česká mezzosopranistka

Před 55 roky se narodila vynikající česká mezzosopranistka **Věra Soukupová**. Za její dosavadní vrchol platí léta dřívější, zejména dekáda let šedesátých. Její tehdejší přednes nepostrádal nic, co jsme přivykli vnímat ve zpěvu světových zpěvaček.

Velký Evropan

Koncem srpna roku 1983 se konalo v italské Veroně symposium Křesťanské Akademie o velkém světcu našeho národa, **svatém Vojtěchovi**. Proč o něm a proč ve Veroně? Protože tam Vojtěch před tisíci lety na svátek sv. Petra a Pavla 29. června 983 přijal biskupské svěcení a tak se stal prvním biskupem z české krve. Jeho význam daleko přesahuje hranice naší země a přesto (nebo právě proto) světec Vojtěch je z našich patronů nejméně znám.

Vojtěch žil v desátém století na úsvitu našich dějin, v době kdy se nynější Evropa teprve tvořila. Je to doba kdy skončily barbarské vpády a kdy se dokončuje pokřesťanění Evropy. Roku 973 bylo zřízeno pražské biskupství a tím české země dostávají i mezinárodní význam. Svatý Vojtěch hraje v tomto procesu důležitou úlohu.

Narodil se na Libici roku 956 a pocházel z mocného českého rodu Slavníkovců. Jejich území zabíralo dvě pětiny dnešních Čech a byl to po Přemyslovcích nejmocnější český rod. Vojtěch byl asi původně určen k vojenské dráze jak tomu nasvědčuje jeho jméno "útěcha voje". Rodiče ho poslali do Magdeburku, aby tam nabyl patřičného vzdělání. Magdeburk byl tehdy důležitým kulturním střediskem. Vojtěch tam pobyl devět let a stal se z něho na svou dobu nadprůměrně vzdělaný muž.

Po svém návratu do Čech změnil Vojtěch původní plán rodičů a rozhodl se pro dráhu duchovní. Z rukou biskupa Dětmara přijal nižší svěcení. V roce 982 po biskupově smrti Vojtěch byl zvolen jeho nástupcem. Biskupské svěcení přijal 29. června 983 ve Veroně. Vojtěch se vyznačoval hlubokou zbožností a opravdovým pastýřským zápallem a ačkoliv mu bylo teprve 27 let brzy si získal všeobecnou oblibu.

Jeho práce však byla velmi obtížná. Byla to doba kdy u nás křesťanství nezapustilo ještě hluboké kořeny, nebylo ještě zakotveno v srdcích lidí. Soudobí životopisci vypočítávají mezi největšími překážkami se kterými Vojtěch musel zápasit: mnohoženství, prodávání křesťanských zajatců do otroctví, nedostatečné svěcení neděle a ženění kněží. K tomu všemu se však přidal ještě důvod nejzávažnější. Vládnoucí kníže Boleslav II měl velké rozpory s Polskem, se kterým však Slavníkovský rod udržoval přátelský poměr a ten si chtěl zachovat i nadále. Vojtěch viděl, že fevdalství přemyslovské šlechty proti Slavníkovcům se obrací i proti němu, biskupovi celých Čech. Bylo mu zřejmé, že jeho přítomnost situaci doma více škodí než prospívá. Viděl, že nemůže zabránit válce s Poláky a že jeho rodová příslušnost je na

M. Florián : Sv. Vojtěch

překážku jeho pastýřské činnosti, proto se svého úřadu vzdal.

Odešel do Itálie a v Římě s papežovým dovolením vstoupil do benediktinského kláštera kam ho jeho srdce táhlo už od mládí. Jeho život v ústranní však netrval dlouho. Po dvou letech přišlo za ním z Prahy poselstvo, aby se vrátil. Papež rozhodl, aby Vojtěch tak učinil, když podmínky, které mu bránily vykonávat biskupský úřad, pomínlly. Do Prahy se vrátil Vojtěch jako řeholník a misionář s pevným úmyslem pracovat na hlubším pokřesťanění své země. Přivedl sebou dvanáct benediktinských mnichů a založil pro ně klášter v Praze-Břevnově.

Poměry v Čechách sice po jeho příchodu byly klidnější a urovnanější, tato situace však netrvala dlouho. Brzy nenávisť k Slavníkovcům vzrostla tak mocně, že přinutila Vojtěcha podruhé opustit svou diecézi a odebrat se znovu do Říma. Že šlo o skutečně nebezpečí se ukázalo brzo. Roku 995 vládnoucí Přemyslovci Vojtěchův rod vyvražдили. Z celého rodu zůstali jenom tři členové, mezi nimi Vojtěch.

Po krátkém pobytu v Římě dostal Vojtěch pokyn od svého představeného arcibiskupa z Mohuče, aby se vrátil do Prahy. Doufal snad, že jeho přítomnost zabrání dalšímu krveprolívání. Papež svolil, že jestliže Češi Vojtěcha nepřijmou, může jít jako misionář do pohanské země, jak bylo také Vojtěchovým přáním. Tak se také stalo. Zpráva z Čech přišla negativní a proto se Vojtěch odebral do Polska, kde byl roku 997 zavražděn.

Vojtěch je světec, který zasáhl do dějin nejenom své země, ale i Slovenska, Polska a Maďarska. Proto ho všechny tyto národy uctívají jako svého patrona. Je zřejmé, že právě v dnešní době jeho přímluvy hodně potřebují.

Václav Trojan

Malíř Trnka založil filmové studio v Konviktě krátce po druhé světové válce. K jeho filmům komponoval hudbu **Václav Trojan**, narozený před 80 roky 24. 4. 1907. Kreslené filmy, zejména pro děti, získaly mu nejvíce popularity doma i v zahraničí, ačkoliv skládal i hudbu lehkou, taneční - nejvíce ovšem muziku scénickou a rozhlasovou. Dětská opera "Kolotoč" patří mezi nejpůsobnější z jeho skladeb.

Chotkovy sady

30. 4. 1827 před 160 léty - byl založen první pražský veřejný sad. Stalo se tak na žádost hraběte Chotka, poblíž Václavského náměstí, na hradbách, kam byli "nasazeni" v úloze dělníků - vojáci. Park byl dohotoven roku 1830. Pro armádní složku to bylo asi vítané rozptýlení, třebaže "bojová náplň" se nezměnila, jen charakter "zbraní".

S. O. S. 75 let od zkázy Titanicu

Dne 15. dubna 1987 byly tomu rovné tři čtvrtletí, co 1,502 lidí našlo svůj hrob ve vlnách Atlantiku, když "nepochopitelný" TITANIC narazil u Nového Foundlandu na ledovec a zmizel pod hladinou . . .

První zprávy, které o tragédii do Toronta došly, omylem uvedly, že loď byla pouze poškozena, nevěnovaly jí tudíž místní noviny příliš mnoho pozornosti. První o ní napsal v pondělí 15. dubna 1912 večerní Telegram ve dvou sloupcích, nadešpaných "Cestující v bezpečí; Dva parníky pomáhají při záchraně."

Z článku, zcela pohřbeného kdesi v rohu té stránky, se čtenáři dozvěděli, že "nová obrovská loď byla na své první ("virgin") cestě z britského přístavu Southamptonu do New Yorku. Na palubě bylo 2 207 mužů, žen a dětí. Ve vodách poblíž New Foundlandu narazila včerejšího večera na ledovec a, ač poškozena, všichni cestující byli mimo nebezpečí a na cestě - Titanic ve vleku - do Halifaxu. Strachovat se o lidské životy netřeba, všechno je pod kontrolou . . .

Fakt, že zpráva byla otištěna kdesi až v rohu té strany, měl za následek, že necelá polovina miliónu Torontánů měla zájem o vše možné, než o jakýsi ledovec v Atlantiku. Kdybychom měli možnost nahlédnout do příslušného čísla Telegramu, dozvěděli bychom se, že je víc zajímavá příhoda jistého inženýra z radnice, který si jezdil za městské peníze na výlet do Virginia Beach a že městský výbor odhlasoval rozšíření a prodloužení Bay Street, ulice tehdy známé coby Terauley, až nahoru k Blooru; dozvěděli bychom se, že za stavební místa v Lawrence Parku se platilo \$ 20 za jednu stopu, že velké 14pokojové sídlo v Rosedale bylo k mání za \$ 21 000 a třípodlažní dům v okolí křižovatky Spadiny a College o nějakou tu tisícovku levněji. A dále, že doky lodního převozu na torontský ostrov jsou pořád ještě zamrzlé (tak co je na nějaké té trošce ledu navíc tam kdesi v Atlantiku zvláštního?), v Royal Alexander dávají "novou úspěšnou komedii" *Baby mine* (v Princess Theatre na Kingu W. advertizují uvedení divadelní hry *Rebecca of Sunnybrook Farm*, nejlepší místa za dolar. Ano, ovšem, a že jeden výtisk stojí 1 cent. Jinak pondělí 15. dubna 1912 byl den jako většina dnů

jiných, avšak pravda o tom, co se za oné hrozné noci na širém Atlantiku přihodilo v brzku všemi otřásl . . .

* * *

Torontané a zbytek světa se o katastrofě dozvídali velmi zvolna, ve zlomcích.

JAK TO BYLO

Největší loď na světě vyplula z anglického přístavu ve středu 10. dubna. Pozdě navečer v neděli 14., po vícero dnech, kdy nedošlo k ničemu neobvyklému, TITANIC doplul k svému konci, když břitké hrany podmořského ledovce způsobily na lodi tak vážné škody, že o necelé tři hodiny později krátký, zato však okázalý život na TITANICu, se změnil v peklo.

1 502 CESTUJÍCÍCH

TU PŘÍŠLO O ŽIVOT . . .

Jeden z těch 705 šťastných, kteří katastrofu přežili, byl prominentní torontský podnikatel a velmi respektovaný major **Arthur Peuchen** od pluku královských střelců (Queen's Own Rifles). Peuchen zařídil v r. 1897 v Torontu a stal se prezidentem dvou podniků, the Standard Chemical a Lumber Company. V Anglii byl za obchodem a měl šlešty, že se mu podařilo na poslední chvíli se zaknihovat k cestě zpět; přidělili mu pokoj číslo 104 na palubě 'C'.

* * *

Lodi nechybělo už mnoho k rozloučení se světem, když na vodu spouštěli zachranný člun číslo 6. Ještě dřív, než se člun dotkl hladiny, zvolala jedna z žen zespoda nahoru, že z posádky je ve člunu pouze jeden její člen. Když to nahoře na palubě zaslechl druhý důstojník (jménem Lightoller), řídící záchranné akce, rozběhl se po palubě, aby v tom šíleném zmatku našel někoho, kdo se na vodě vyzná. Při tom padl na Peuchena; ten se mu nabídl s tím, že byl po řadu let, a dosud je, členem a vícekomodorem v královském kanadském jachtingovém klubu v Torontu.

Sláva, právě takového Lightollera potřeboval. "Sestupte do člunu číslo šest!" zvolal. "A pospěšte si, času je namálo." - "Ano," na to Peuchen, "ale ne dřív, dokud mi nevystavíte potvrzení, že jste mi

rozkázal opustit TITANIC."

Druhý důstojník napsal na kousek papíru tato slova: "Nařídil jsem majoru Peuchenovi opustit loď a vstoupit do člunu, vzhledem k tomu, že jsem potřeboval námořníka, jímž ten prokázal se být a navíc hrdina." Podepsán D. C. H. Lightoller, druhý důstojník potápějící se lodi S. S. TITANIC.

Sivrenku v kapse, dal se Peuchen spustit do zachranného člunu a po dalších osm hodin, spolu s 22 ženami, členem posádky Titanicu - a proviantním Hitchensem (o němž se o něco málo později prokázalo, že je černý pasážér) čekali na záchranu.

Záchranná loď *Carpathia* se dostavila na scénu časně ráno onoho "černého" pondělka 15. dubna a sesbírala na palubu 706 polozmrzlých, těch, co přežili, ze všech 16 záchranných člunů a vorů.

Jeden z nich byl Peuchen . . .

* * *

Zpátky v Torontu, major se vrátil jako hrdina a byl jedním ze svědků, vypovídajících v dlouhém, táhnoucím se vyšetřování, které se konalo ve Washingtonu, D.C.

Netrvalo však dlouho a lidé se začali ptát - ten Peuchen, jak jen mohl přežít, když 1.502 duší, z toho 1.347 mužských muselo utonout. Nelaskavé a odsuzující poz-

DIVADLO POÉZIE a malých foriem

POZOR NA ZMĚNU DÁTUMU!

"Z domácej dielne"

SOBOTA 2. MÁJA-KVĚTNA 1987 O 8:00 HOD. VEČER
V SPOLOČENSKEJ HALE KOSTOLA SV. PAVLA
1424 DAVENPORT ROAD, TORONTO
(Západne od Dufferin Street)

* * *

Ďakujeme Vám za Vašu prlazeň.

námky se začaly ozývat stále častěji a hlasitěji, a to nejen po rozích torontských ulic, ale i v Barrie, kde měl major svůj dům, kam jezdil na léto. Nakonec, aby měl klid, se rozhodl odprodat svůj dům v Torontu (No. 599 Jarvis St.) a ostěhoval se do Alberty, kde žil téměř poustevnickým životem.

Zemřel v roce 1929 a jeho pozůstatky odeslali zpět do jeho rodného města; pohřební

obřady se konaly u svatého Pavla (St. Paul's) na východním Blooru a pozůstatky byly pohřbeny na hřbitově Mt. Pleasant . . .

Mike Filey - RH

(Poznámka: Čtenáře bude jistě zajímat, že jisté smrti (nebyl námořník) ušel náš bohatýr, generál Milan Rastislav Štefánik: Zaknihován u společnosti White Star Line na Titanic, plavbu ze zdravotních důvodů odvolal. RH)

Abyste začli, potřebujete základní zaškolení. The Ontario Basic Skills program připravuje dospělé k lepšímu uplatnění při hledání zaměstnání. Většina středních škol nabízí zadarmo kurzy, které rovněž můžete navštěvovat díky zaměstnaneckým asociacím a odborům.

ZÁKLADNÍ PŘIPRAVENOST:

Lektoři pomohou zjistit k jaké práci se hodíte, jakou práci chcete a vypracují s vámi plán vaší budoucí kariéry.

AKADEMICKÉ VZDĚLÁNÍ:

Kurs, který má dvanáct stupňů, vám umožní zlepšit se ve čtení a psaní, v matematice, v přírodních vědách v základech programování.

HLEDÁNÍ ZAMĚSTNÁNÍ:

Naučíte se, jak psát životopis, vyplňovat dotazníky, úspěšně zvládnout pohovory a další náležitosti, které jsou důležité pro získání zaměstnání. Kurzy vás naučí jak se chovat při dnešní tvrdé soutěži při hledání zaměstnání.

Jestliže chcete buď vy nebo někdo z vašich známých začít Ontario Basic Skills Program, spojte se s Ontario Basic Skills Office u vás na střední škole nebo zavolejte zadarmo HOTLINE na číslo, které je uvedeno dole.

Pomoc s hlídáním dětí, dopravou a ubytováním je zajištěna pro ty, kdo ji potřebují.

**Ze zaškolení
budeme mít užitek my i vy!**

Každý obyvatel v Ontariu, který má pracovní povolení si může podat žádost:

ČÍSLO HOTLINE JE 1-800-387-5656.
(Informace jsou buď v angličtině nebo ve francouzštině)

 Ontario
Minister, Hon. Gregory Sorbara
Premier, Hon. David Peterson

Podle zprávy Reuterů vzdal ve středu 15. dubna, po návratu z Jižní Ameriky, papež Jan Pavel II. chválu Chlilánům, kteří zachovali klidnou mysl během mše v Santiagu, rušené protivládními výtržnostmi.

Oddělte západní Evropu od USA a rozbijte NATO!

Pokračování se strany 1

měřitkem ...". Vřak od té doby se mnohé změnilo a Kvišinski je muž se smyslem pro realitu. Po odzbrojení USA a negativních výsledcích jednání v Ženevě a Vídní, jakož i po té, co nová sovětská vláda pod vedením Gorbačova zahájila nový kurs vnitřní a zahraniční politiky, stává se Kvišinski kandidátem Ústředního výboru Komunistické strany SSSR. "Situace je dnes mnohem složitější, než tehdy ...", popisuje dnes Kvišinski situaci v SSSR. Jistě se ve své nové funkci a při svých schopnostech pokusí přimět vládu v Bonnu ku změně postoje k NATO a USA. Svoji aktivitu v tomto směru vyvíjí v neustálém vlivu na ministra zahraničí Německé spolkové republiky Hansa Dietricha Gentschera a v tlaku k projednání snížení konvenční výzbroje v Evropě. Je to

vysoký poker současné sovětské diplomacie, kde Kvišinski - muž mnoha jmen - hraje pod taktovkou Gorbačova své housle.

"V Evropě leží těžké síly v Bonnu ..." - říká Kvišinski ve východoněmeckém časopise "DEUTSCHE AUSENPOLITIK" již v roce 1972 pod krycím jménem Victor Boldyrev a dnes sedí sám v Bonnu - jako žába na prameni a kuje pomalu, ale jistě moskevské plány na sjednocení Německa, jeho vnutí z NATO a zařazení do zóny neutrálních států Evropy.

"... Otázka vytvoření jednotného německého státu nezmiňuje z denního pořadu jednání. Jelikož existují v současnosti dva německé státy, je sjednocení jejich interní záležitosti! Chtějí-li se spojit v jediný stát, musejí si formy a cesty k tomu dohodnout. Je to možné? Ano. Ale k tomu ne-

stačí přání, nebo jen přání. Je zapotřebí také čas ...", říká nejmenovaný pisatel článku z něhož tento úryvek je nejzajímavější. Autorem je Kvišinski. Nepodepsal se žádným pseudonymem. Na stránce a místě, kde bývá obvykle uvedeno jméno pisatele, jsou pouze tři křížky: Poslední pseudonym Kvišinského.

A ten čas, ten čas ku sjednocení a zneutralizování Německa, rozbíjení NATO a oslabení západní obranné aliance, eventuálně odsunutí jednotek USA z Evropy, bude se snažit ovlivnit, případně určit MUŽ MNOHA JMEN s vysokým školením KGB, osobní emisar a poradce Mr. Gorbačova pro střední Evropu: Velvyslanec SSSR v Bonnu Jurij Alexandrovič Kvišinski. (Nepřipomíná vám to úlohu Zorina v Praze v kritických poválečných letech?)

Josef Novák, Salzburg

D. James Kennedy, Ph.D.

začínají být vědomi. Skupiny, tolik se od sebe lišící, jako National Council of Churches, The National Federation for Decency, Ladies Home Journal a j., se spojují v úsilí varovat, že televize se stává hrozbou veřejného zdraví Ameriky.

Michael Novak říká, že televize se ve skutečnosti stává zsvětštělou, mnohem víc než americký lid jako takový. Dále konstatuje, že "Tvář v tvář s veřejnými médii se bezpočet oddaných Američanů cítí být 'cizinci' ve své vlastní zemi." Neměli jste vy sami kolikrát, ve styku s médii, týž pocit osamělosti a izolace ve své vlastní zemi?

Novak uzavírá těmito slovy: "Naše vlastní veřejná morální kultura, tvářená povětšinou televizí, biografiem a hudbou, je zneuctěním lidské rasy." Silná slova, a přece je Novak jeden z nejvýznamnějších analytů dnešní scény.

Jeden článek, uveřejněný v žurnálu pro ženy Home a nadepsaný "Život v opravdově nechtutných dobách", uvádí totéž, leda jinými slovy. Stojí v něm: "Američtí lidé se dnes zdají být neotřesitelní, znečitlivělí i tou nejopravdovější brutalitou - o prostém projevu zdvořilosti nemluví - a přímo posedlí nenasytou chutí na všechno, co bylo kdysi považováno za nechtutné, surové, hrubé a dokonce úpadkové. V okamžicích historie, kdy se stáváme, jak se předpokládá, konservativnějšími, dbalejšími trvalých hodnot, naše lidová kultura se stává povrchnější, sešlejší, vulgárnější a vykořisťující." Zdá se, že máme s veřejnými sdělovacími prostředky problém.

Ignorované nebo záměrně přehlížené

Mé dnešní poselství se zabývá křesťanstvím a médii; jak média jednají a ovlivňují křesťanství a křesťany. Myslím, že přispěje k tomu, abyste prohlédli a uvědomili si, že to, co se v naší zemi odbývá, je v pravém slova smyslu útok, vedený médii proti historickému křesťanstvu, historickým křesťanským hodnotám a proti křesťanům samotným.

Pohledme nejprve na problém samotný, potom na řešení nám dostupné. Uvažme o něm ze záporného hlediska. Media jednají se vším, s čím mají co k jednání, dvěma způsoby: jednak tím, co o křesťanech povi - nebo je prostě ignorují. Za poslední dvě dekády křesťanství z větší části z moderních médií prakticky vymizelo.

V hlavě se mi rozvítilo, když jsem před rokem či tak nějak sledoval v televizi film Příběh dvou měst, nově zpracovaný a natočený podle slavného Dickensova historického románu. Film jsem už jednou před tím viděl, dávno před lety, v jiné verzi, a mocně na mne zapůsobil. Původní příběh je pln všech odrůd křesťanského idealismu, symbolismu a křesťanského Pisma. Ve filmu jeho hrdina zapasí s rozhodnutím, má-li obětovat svůj život za druhého - manžela oné, kterou kdysi miloval. Text z bible mu proběhne hlavou: "Já jsem vzkršení a život: kdo ve mne věří, byť mrtev, žít bude navěky" (Jan 11:25). Kráče podél řeky Seiny v Paříži, všude text vidí - na zdech,

střechách, všude.

Nakonec, v závěru poslední scény, když zemře pod gilotinou, objeví se na plátně nejprve náměstí s luzou kolem popraviště (a naší krajankou Jurkovou, která docela vpředu, v první řadě, hačkuje pléd. Překladatel.), pak celkový pohled na Paříž a docela nakonec velký nápis přes celé plátno, po dobu nejméně jedné minuty, ve staroangličtině psaný text: Já jsem vzkršení a život: kdo ve mne věří, byť mrtev, žít bude navěky."

V moderní předělávce nic z toho nenajdete; v celém filmu neshledáte jedinou zmínku o nějakém křesťanství, něco duchovního či biblického.

Z jakéhosi důvodu jednomu připadne, že se mogulové moderních médií rozhodli křesťanství z nich nadobro vyretušovat, navzdor skutečnosti, že je dnes v Americe více těch, kteří chodí do kostela, než kdykoli předtím. Celková roční návštěva všech hlavních profesionálních sportovních událostí dohromady se ani neblíží počtu lidí, kteří za tutéž dobu v Americe jdou do kostela. Věřili byste, že je v Americe víc lidí, kteří jdou v neděli do kostela, než všech lidí na této planetě? Jde ovšem o souhrnné číslo, ale dosahuje úctyhodné číselce pěti bilionů - a celkem 4.3 bilionů lidí žije na celé této planetě. Přes to dnes v televizi křesťany skoro nikdy nenajdete.

V článku, nadepsaném "Co nikdy neuvidíte v televizi" zmiňuje se C. V. Garnett o několika málo jiných úkazech, se kterými se v TV nikdy nesetkáte. "Vezměte si kupříkladu takový telefonní rozhovor" říká. V TV se neříká 'good-bye' nebo něco podobného. Řeknou, co mají říci, a právě jen zavěsí. Neznám někoho, kdo by telefonní rozhovor ukončil tímto způsobem. Bylo by to nanejvýš hrubé, v televizi však jen odřikají své, telefon zavěsí a jdou po svém.

Další, co v televizi nevidíte, jsou lidé divající se na televizi! Pokud se televize týče, ta jako by vůbec vynalezena nebyla. A povícero dalších úkazů jste si mohli povšimnout, například toho, že v televizi lidé nikdy za sebou dveře na zámek nezavrou, jen tak vyjdou, bouchnou dveřmi a jdou. A parkoviště jim hledat netřeba; vždy ho najdou tam, kde právě zastaví! To je další věc a nikoli poslední.

Když na televizi dojde k malému, raněnému zvolá "Oh God," v čemž spočívá celá modlitba - dá-li se to vůbec modlitbou nazvat, nejde-li jen o prapouhý výkřik či kousek nedokončené kletby.

Koho na obrazovce marně budete hledat je někdo, kdo si žádá radu v církevních věcech, třebaže kolem poloviny všech rad v Americe udělených pochází z úst kněze. Garnett praví: "Je to, jakoby TV měla 'a God-Bypass.' (Hříčka slov: vyhnouti se Bohu, nebo zde "Boží výprodej se 100 procentní slevou". Překladatel.) Ve skutečném životě mají lidé s Bohem vždy co do činění: buď s Ním zápolí, anebo se alespoň domnívají, že jim zabírá místo." V televizi se takové rozpory s Bohem naprosto nevyskytují. Máme-li si být upřímní, lidé z TV dospívají k rozhodnutí, aniž by, vědomě či vácně, uvažovali o tom, zda se s Bohem o věci poradit čili nic.

Přeložil Richard Hanzlík

Pokračování přístě!

Nikdy neustaň, nikdy neustaň, nikdy nikdy nikdy!" Winston Churchill

(Jeho heslo - i naše.)

Zjevení z doby Franz Josefa II. nebo-li raci a někteří socialisté lezou zadkem dopředu

POSLANEC ANTONÍN BARTOŠ

Tak prý strana Národně sociální bude mít 90 let, ovšem, kdyby existovala. Ale neexistuje, nepřežila rok 1921, byla na sjezdu přejmenována na stranu československých národních socialistů a toto jméno ji zůstalo po celé období první republiky.

V r. 1939 byla zrušena předsedou vlády Beranem stejně jako ostatní demokratické strany a byla obnovena jako ostatní demokratické strany, výjma republikánské, v r. 1945.

CO PÍŠE O DNEŠKU "HLÁS NÁRODA" CHICAGO ...

"28. října 1983 se Národní socialisté písemným hlasováním rozhodli vrátit ke svému původnímu názvu ČS. strana národně sociální, píše někdo pod značkou TNS/ar. Pro změnu jména hlasovalo 90 (devadesát) procent členů vedení strany!"

Vypadá to ohromně demokraticky, přece když hlasuje 90 procent pro něco, pak je to jasná vůle pro změnu. Je otázka, kdo se vydává za vedení strany, zda lidé adoptovaní do vedení a přistěhovalci anebo vyloučení ze strany jako Jarda Zich (byl vyloučen, že či zpronevěřil New Yorkskému Sokolu 12.000 dolarů), Josef Pejscar pro spolupráci se Sudetáky ve Společnosti pro pomoc národům Československa, ... tito lidé hlasovali pro přejmenování a pak ještě několik členů přijatých "z ulice" jako Drobilová, Fic a protože se TNS ar zmiňuje o Krajínovi, je třeba

ba říci, že je národním socialistou od roku 1945, tedy přistěhovalcem.

Ke skutečnému vedení strany patří ne adoptováním, ale volbou ještě v Praze "Alois Čížek, Jarmila Uhlířová, Jarka Bátková-Záčková, Antonín Bartoš, Jan Stránský, Jaroslav Vašata, Ludva Rychtera, tito nehlasovali pro změnu názvu československé strany národně socialistické, protože "co bylo usneseno tisíci delegáty Sjezdu v r. 1947, nemůže být změněno nikým jiným než Sjezdem."

Tak tedy dle 'Hlasu Národa' existuje strana sociálních a bude mít Sjezd 12.-14. června v Kanadě za předsednictví Dr. Prof. Krajiny, přihlášky přijímá Dr. M. Fic (je to chyba ... správně Dr. V. Fic).

O čem asi její stranici, jestli tam nějaký přijedou, budou významně rokovat, neslyšeli jsme, že by se nějak významně od r. 1983 projevíli v boji proti komunismu, ale víme že:

archiv a korespondenci čs. národních socialistů až do r. 1983 (28. říjen ... (docela zdařilá oslava národního svátku!) protiprávu proti slušnosti drží slečna Drobilová.

Peníze protiprávně a proti slušnosti drží p. Blažka.

Dokumentární film o Čs. straně národně socialistické má v úschově Jarda Zich, ale lépe řečeno nemá v úschově, tak asi jako zpronevěřil Sokolu New York 12.000 dolarů, tak asi zašantročil či prodal film do některého památkového obchodu. Protože za

majetek a řádné vedení klubu, spolku atd. v Americe zodpovídá předseda, film se ztratil, ale peníze za něj ne. Ty vyplatí někdy p. Krajina, jako bývalý předseda.

Zatím si myslím, že je lepší se smířit s těmito ztrátami, než jít k americkému soudu a žalovat.

TNS/ar nemluví pravdu čs. exilu, že Dr. V. Krajina předseda sociálních "patří za nacistické okupace naší vlasti k nejstatečnějším a také nejzasloužilejším představitelům domácího protinacistického odboje" Pravda je, že Krajina byl zatčen gestapem již v lednu 1943 a při zatýkání se zachoval velmi nestatečně ... ani nestřílel ani se nezastřelil, jak to učinil kpt. Závorka a Jasínek, kteří se otrávil, aby nemluvil.

Jestli byl nejzasloužilejším představitel našeho odboje, to by mohl říci K. H. Frank (kdyby žil), který ho vyšetřoval, ale až po Gestapu. První bylo všemocné Gestapo, pak politické a odborné kruhy, když měli zájem a nakonec, kdo měl vyslačku znamenalo to pro něj smrt.

Radujme se, že Krajina žije, jsme smutní z toho, že mluvil.

A ještě k podpisu článku "ČS. STRANA NÁRODNĚ SOCIÁLNÍ BUDE MÍT DEVADESAT LET:" - TNS/ar Protože máme, zda nejde o provokaci od nějakého kolaboranta s nacisty či komunisty, doporučujeme, aby si zájemci všechny zmíněné skutečnosti ověřili u předsedy národních sociálních Dr. Prof. Vladimíra Krajiny.

Praha pod kontrolou sovětských tanků ...

KAROL herbár

Pupava lekárska -
Taraxacum
Pampeliška - Smetánka
lékařská - Dandelion

Táto rastlina ktorá naoko vyzerá ako burina, je najväčší dar prírody na liečenie rôznych chorôb pre trpiace ľudstvo. Rastie na trávnikoch, lúčach kde formuje nádherné na pohľad z diaľky koberecove pokrývky, zo svojich žltých kvetov.

Má vynikajúce liečivé kvality uplatňuje sa hlavne pri liečení žlčníka a pečene. Čerstvé listy pomáhajú pri bezbolestnom odstraňovaní kamienkov zo žlčníka a pečene.

Ako čistič krvi lieči reumatizmus, zlepšuje trávenie a umožňuje hladký odchod moču z tela.

Čajový odvar možno použiť na umývanie očí a tváre, ktoréj dodáva mladistvý vzhľad.

Má vysoký obsah rôznych chemických látok a tiež vitamínov A, B, C, D, osoží tiež pri cukrovke, málokrvnosti, zväpatením tepien, hemoroidoch a napomáha v premenie látok.

Z mladých listov sa pripravuje výdatný vitamínový šalát z čerstvých kvetov domáce víno. Ale pozor, vysávanie mliečnej šťavy zo stopiek, môže vyvolať nepríjemné stavy naj-

má u detí.

Veľmi účinný je koreň tejto rastliny ktorý treba zbierať v marci alebo v apríli pred rozkvetom alebo v októbri po odkvitnutí. Listy najlepšie zbierame počas kvitnutia a to na jar.

Sušíme pri teplote až do 50 stupňov Celsia a uskladňujeme na suchom mieste, najlepšie v sklenených dobre uzavretých nádobách a chránime pred svetlom a hmyzom.

Poznáte túto bylinu?

INFORMÁCIE:
KAROL ŠIMONOVIC
535-1407

SALÁT Z PAMPELIŠEK:

Listy pampelišek dobre popereme v teplej vode a necháme je okapat. Na misce utrieme 1-2 žltoutky, 1 lyžičku horčice, špetku pepře, soli a cukru. Za stáleho miešania pridávame po troškách asi 3 lyžice oleja a nakoniec tri lyžice vody s octom. Listy pampelišky dáme na misku a zalijeme pripravenou studenou omáčkou.

O svätém Jiří
vylízájí z díry
hadí a štíři.

CO VĚDĚLY NAŠE BABIČKY A OBJEVILI DNEŠNÍ ZDRAVOTNÍCI Česnek

a jeho úžasné vlastnosti pro zdraví člověka:

Jen málo léčivým rostlinám případně koření lze prokázat takovou čest, jako právě česneku.

Zdravotníci, chemikové a badatelé na poli výzkumu léků se česnekem intenzivně zabývají a snaží se zjistit, co je příčinou jeho téměř pohádko-

vých vlastností ve spojení se zdravím člověka.

Navíc je česnek nedostižný jako koření při úpravě mnoha pokrmů.

Před několika měsíci objevil newyorský chemik Dr. Doc. Erick BLOCK při analýze česnekového výlisku účinnou látku, kterou nazval AJOEN. Tato látka absorbovaná organismem člověka, zabraňuje v cévách a žilách sražením krve a tím snižuje na minimum nejen riziko infarktu, ale také onemocnění arteriosklerosou. Pomáhá snižovat

krevní tlak a hladinu cholesterolu v krvi je-li zvýšená. Mimoto má česnek silné antibakteriologické vlastnosti. V léčbě může být kombinován s jinými rostlinnými výtažky, aniž by po sloučení více látek došlo v organismu k jiným, než žádoucím účinkům.

Preventivně se česnek používá v období chřipek, při nemocech dýchacího ústrojí, při nadýmání a křečích trávicího traktu, při střevních parazitech a pro zvýšení chuti k jídlu.

Jako denní dávka - doporu-

čuje se množství 2-3 stroužků česneku (středně velkých). Nejlépe rozdrtit, nebo rozetřít na kašičku, aby při požití nedošlo eventuálně v žaludku k naleptání stěny, kdyby se větší kousek česneku přilepil na žaludeční stěnu.

Už Pythagoras pokládal česnek za krále zeleniny a proto pro naše zdraví každý den 2-3 stroužky česneku!

Josef Novák

Ze školy, bez práce, mladší 25 let, ale s chutí do práce

Spojte se s BUDOUCNOSTÍ Volejte zdarma

1-800-387-0777

- AKCE FUTURES vám pomůže získat dovednosti nutné k získání práce.
- Zaplatíme vám 52 týdnů výuky a zapracování při zaměstnání.

Jestliže přispějete pro svou budoucnost,
Ontario přispěje na vás.

Ontario
Minister, Hon. Gregory Sorbara
Premier, Hon. David Peterson

Ministry of Skills Development

KNIHA TOMÁŠE BATE,
ZAKLADATELE MODERNÍHO ZLÍNA
"ÚVAHY A PROJEVY"

JE V PRODEJI U:
INTERDYNE INC., 117 West Street, Jonesville,
Mich. 49250 USA. Cena včetně poštovného \$ 11 US.

MORAVIA PRESS LTD., 2098 Dundas Street West,
Toronto, Ont., Canada M6R 1W9. Cena \$ 14 Can.

Recepty pro naše hospodyňky

ČESNEK - KRÁL ZELENINY

ČESNEKOVÁ POLEVKA:

250 g brambor, 5 lžíc mléka, 1 žloutek, 6 stroužků česneku, 1 l vody, sůl, kousek čerstvého másla.

V osolené vodě uvaříme oloupané a na menší kousky překrájené brambory ocedíme, prolisujeme a s horkým mlékem a se žloutkem rozmícháme na kaši. Česnek utřeme se solí, zalijeme vroucí vodou ocezenou s brambor a necháme přejít var. Potom do polévky zašleháme kaši, ale už nevaříme. Podle chuti přisolíme a zjemníme kouskem másla.

GRILOVANÝ BŮČEK S PŘÍLOHOU:

400 g libového bůčku, sůl, mletý pepř, 4-6 stroužků česneku, 4 malé cibulky, 4 středně velké brambory, 4 rajčata, hořčice, tymián.

Z bůčku ukrojíme 8 plátků, naklepeme je, osolíme, opepříme a potřeme prolisovaným česnekem. Brambory a cibuli oloupáme, rozčtvrtíme, přidáme sůl, zalijeme šálkem vody a čtvrt hodiny dusíme. Potom ocedíme a necháme okapat. Bůček srovnáme pod gril, přidáme brambory a cibuli a čtvrt hodiny grilujeme. Potom maso obrátíme, pod gril přidáme nahore do kříže naříznutá, osolená a opepřená rajčata a grilujeme dále. Asi za 5 minut potřeme bůček hořčicí, malinko okořeníme tymiánem a grilujeme ještě asi deset minut. Bůček podáváme na nahřátých talířích, obložený brambory, cibulí a rajčaty. Jako další přílohu podáváme tmavý chléb a salát.

KACHNA PO ITALSKU:

1 menší kachna, 2-4 stroužky česneku, špetička šalvěje, vývar, lžice hladké mouky.

Česnek utřeme se solí, promícháme se sušenou rozemnutou šalvějí, směsí potřeme očištěnou kachnu na povrchu i uvnitř, dáme do pekáčku, podlijeme a pečeme. Během pečení odebíráme vypečené sádlo, kachnu přeléváme vypečenou šťávou a podléváme vroucím vývarem. Když je kachna měkká, vyjmeme ji a rozporcujeme. Šťávu vydusíme na tuk, zaprášíme moukou, osmahneme, podlijeme a povaříme. Podáváme s vařenými brambory a se salátem.

ČESNEKOVÁ OMÁČKA S KYSANOU SMETANOU:

1 menší cibule, 3-4 stroužky česneku, 50 g slaniny, vrchovatá lžice hladké mouky, půl litru kysané smetany, asi osminku litru vlažné vody.

Připravíme cibulovou jiskru, zalijeme ji vlažnou vodou, smetanou zředěnou vodou a povaříme za občasného míchání 5 minut. Pak přidáme česnek utřený se solí. Rozmícháme a hned podáváme, třeba k vařenému hovězímu žebříku nebo k dušenému filé s opečenými brambory.

ČESNEKOVÝ CHLÉB:

1 večka, 50 g rostlinného tuku, 8-10 stroužků česneku, petrželka.

Veku nakrájíme asi na 2 cm široké plátky, které nedokrojíme. Tuk utřeme s rozdrocenými stroužky česneku, přidáme jemně nakrájenou petrželku. Každý nakrojený plátek z obou stran natřeme pomazánkou. Veku zabalíme do alobalu a vsuneme do předehřáté trouby. Zapékáme asi 15-20 min. Krajíčky pak dokrojíme a podáváme k pečené rybě, (filé, kapr) a j. nebo k salátům z čerstvé zeleniny.

NADÍVANÉ ZAPEČENÉ OMELETY:

Dvě čtverky litru mléka, 6 žloutků, 2 lžice rozpuštěného másla, kůra z půl citronu, 1 lžička pískového cukru, špetka soli a tolik polohrubé mouky, aby vzniklo těsto jako na kapání. Sníh ze 6 bílků, olej do pánve, máslo do zapékací misky, osminku litru mléka na zalití.

Nádívka: 250 g měkkého tvarohu, 60 g pískového cukru, 1 vejce. Všechno dobře promícháme se dvěma jablky, ustrouhanými na hrubém struhadle.

V mléce rozpustíme cukr, rozkvedláme žloutky, přidáme vlažné rozpuštěné máslo, ustrouhanou citrónovou kůru, špetku soli a mouku.

a mouku. Znovu dobře propracujeme a do těsta lehce promícháme sníh. Omelety opékáme v pánvi na rozpáleném oleji po obou stranách. Každou omeletu potřeme tvarohovou nádivkou a stočíme. Klademe je do zapékací misky vymazané máslem a dáme je zapéct do trouby asi na 5 minut. Pak je zalijeme žloutkem rozkvedlaným v mléce a ještě zapečeme do vsáknutí mléka. Omelety jsou syté, výborné.

* Londýnská policie oznámila,

že byl z Wildeinsteinovy galerie odcizen obraz Augusta Renoira za 450 000 liber (720 000 dolarů). Obraz tohoto francouzského umělce 19. století znázorňoval vázu s květinami. Podle informací Scotland Yardu pachatelé při krádeži vylomili hlavní vchodové dveře galerie.

* Pře 50 miliónů dolarů získá

pro svou další činnost pařížský Pasteurův ústav. Za tuto závratnou částku byly v Ženevě vydraženy šperky zesnulé vévodkyně z Windsoru, která odkázala. Dražba trvala dva dny a v některých případech byly konečné ceny stonásobně, v jednom případě dokonce tisícinásobně vyšší než původní vyvolávací cena.

* V sicilské Messině skončil

soudní proces s velkou skupinou členů čtyř nejmočnějších klanů mafie v tomto městě. Po 16denním líčení soud odsoudil 65 příslušníků mafie k trestům odnětí svobody na 4 až 12 let.

* Ozbrojená skupina teroristů

zabila v Katchiongu v angolské diecézi Huambo dva katolické kněze, Dona Kasalu a Nikolase Ligtharta.

* Čirou náhodou dopadl 23

letý australský policista Douglas McKenzie dlouho hledaného padělatele receptů, když

se v jedné lékárně v Sydney setkal s neznámým mužem předkládajícím recepty na jméno Douglas McKenzie dokladané průkazem totožnosti, jenž byl policistovi odcizen před dvěma lety.

* Francouzské úřady vypověděly 3 sovětské diplomaty,

kterí vyvíjeli špionáž proti Francii.

* Poslanecká sněmovna Zim-

babwského marxistického parlamentu vyakčnila poslance - bývalého předsedy vlády lana Smithe z parlamentu.

* Heroin v hodnotě 1,25 mili-

ónu liber šterlinků se podařilo zabavit v západním Londýně pracovníkům Scotland Yardu.

* Ve státě Kataru na pobřeží

Perského zálivu se za pašování, výrobu a rozšiřování narkotik zavádí trest smrti. Před nedávnem byl za stejné provinění zaveden trest smrti také v Saudské Arábii a ve Spojených arabských emirátech.

* Pozvolna, ale přece, se

dostává úspěch v nesnadném boji Británie proti kouření. Podle statistik deníku Daily Telegraph klesl za posledních deset let podíl pravidelných kuřáků mezi dospělým obyvatelstvem z 51 na 36 procent u mužů a z 41 na 32 procent u žen.

* Ozbavení skupina teroristů

zabila v Katchiongu v angolské diecézi Huambo dva katolické kněze, Dona Kasalu a Nikolase Ligtharta.

* Čirou náhodou dopadl 23

letý australský policista Douglas McKenzie dlouho hledaného padělatele receptů, když

* Pozvolna, ale přece, se

dostává úspěch v nesnadném boji Británie proti kouření. Podle statistik deníku Daily Telegraph klesl za posledních deset let podíl pravidelných kuřáků mezi dospělým obyvatelstvem z 51 na 36 procent u mužů a z 41 na 32 procent u žen.

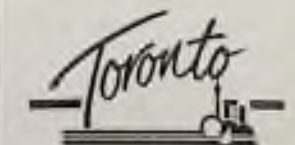
* Ozbavení skupina teroristů

zabila v Katchiongu v angolské diecézi Huambo dva katolické kněze, Dona Kasalu a Nikolase Ligtharta.

* Čirou náhodou dopadl 23

letý australský policista Douglas McKenzie dlouho hledaného padělatele receptů, když

Guinnessova kniha světových rekordů, 1986

Pomozte!

Čtyřlenná rodina (nově přichází do Toronto) hledá 2-pokojový byt v rodinném domku, nebo levnější 2-bedroom apartment. Volejte kdykoliv:

533-4242

KNIHA MIROSLAVA LUKÁČE

"O lásce se stálým zřetelem ke skutečnosti"

JE UŽ V PRODEJI ZA \$ 7 PLUS POŠTOVNÉ

MORAVIA PRESS LTD.,

2098 Dundas St., W., Toronto, Ont., Canada M6R 1W9

FUTURE I

REAL ESTATE LTD. REALTOR

659 Bloor Street West, Toronto, Ont., M6G 1L1

Snad ani sami nevíte za kolik dnes můžete koupit nebo prodat dům.

Volejte EDITU WOLFOVOU mluvící slovensky a česky

Res. (416) 535-3282

Bus. (416) 588-6666

Kennedy Travel Bureau Ltd.

424 BLOOR STREET W., TORONTO, ONT.

Návštěvy příbuzných z Československa a cestování kamkoliv na světě vám vybarvíme k vaší spokojenosti.

Volejte nebo píše: (416) 921-8945 921-3721

DANA NOHAVICA Manager

Přišla zkušená kaderníčka NADA LAZARČIKOVÁ Z BRATISLAVY účastníčka mezinárodních soutěží v krasočesání vlasů pracuje v novém salóně KAROLA ŠIMONOVICHA

Pánské, dámské strihaní a úplná úprava vlasů. Trvala od \$ 20.00 výš. Mírné ceny, prodej kosmetických a herbálních čajů a výrobků. Brezová vodu na vlasy, šampony atd.

20 RONCESVALLES AVE., TORONTO (Severně od Queen Street West na západní straně.)

KAROL ŠIMONOVICH

VOLAJTE: 535-1407

* Odborné stavební a nábytkové stolařství *

MILAN MIKES

Commercial - Residential

R. R. # 4, Orangeville, Ontario 519-941-1935

naše hlasy

Publishing and Printing by: Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.

Editor in-Chief: Šéfredaktor: MILO KOMÍNEK

Address: Adresa: 2098 Dundas Street W., Toronto, Ont., Canada M6R 1W9

TEL.: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: Kanada \$ 13, USA \$ 15, všechny zámořské státy lodní poštou \$ 17. Leteckou poštou všechny zámořské státy \$ 26.

CZECHOSLOVAK (TORONTO) CREDIT UNION LIMITED

Kampelička

740 Spadina Avenue, Toronto, Ont. M5S 2J2 (roh Spadina a Bloor) Tel.: (416) 925-0557

Dlouhodobé vklady

1 rok	7.75 procent
2 roky	8.25 procent
3 roky	9.00 procent
5 roků	9.25 procent

Úrokové míry se mohou měnit!

Přijďte, píše nebo volejte pro podrobnější informace

Otevřeno: Pondělí, úterý a pátek 10-7
úterý a středa 10-5
sobota 10-2